

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β΄

ζ΄

ΕΤΗΝ προηγούμενη συνέχεια, είδαμε την γνώμη τοῦ π. Δημητρίου Ντουϊτκο, γιὰ τὸ βιβλίο τοῦ Ζιλλιάρντ (Gilliard) σχετικῶς μὲ τὴν Τσαρική Οἰκογένεια. Ἄς τὴν παραθέσουμε πάλι:

«Ὁ Ζιλλιάρντ δὲν εἶναι Ρωσικῆς καταγωγῆς καὶ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τὸν ὑποψιαζώμεθα γιὰ μεροληψία. Ἐν τούτοις, αὐτὸ ποῦ ἔγραψε, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ Βίος Ἁγίου καὶ στὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν ὑπάρχει τίποτε φανταστικό. Γνωρίζω πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶχαν μεροληπτικὴ γνώμη γιὰ τὸν Τσάρο καὶ ὅταν ἐδιάβασαν αὐτὸ τὸ βιβλίο, ἀπέκτησαν στὸ πρόσωπό του τὴν εὐλάβεια ὡς πρὸς ἕναν Ἅγιο».

Ὁ Ἑλβετὸς Πέτρος Ζιλλιάρντ διετέλεσε ἀπὸ τὸ 1905 προσωπικὸς διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης τῶν Μεγάλων Δουκισσῶν καὶ ὕστερα τοῦ Διαδόχου Ἀλεξίου. Ἐζησε μὲ τὴν Βασιλικὴ οἰκογένεια μέχρι τῆς τελευταίας ἐξορίας της στὸ Τομπόλσκ.

Ὁ Ζιλλιάρντ ἔγραψε ἕνα θαυμάσιο βιβλίο, κατὰ τὸ ἔτος 1921, μὲ τίτλο: *«Δεκατρία ἔτη εἰς τὴν Ρωσικὴν Αὐλήν»*, καὶ μὲ ὑπότιτλο: *«Μία προσωπικὴ διήγησις τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Τσάρου Νικολάου Β΄ καὶ τῆς οἰκογενείας Του»*.

* * *

Ὁ Πέτρος Ζιλιάρντ κόβει ξύλα με τὸν ἐξόριστο Τσάρο Νικόλαο. Τομπόσκ, 1917.

Ὁ Πέτρος Ζιλιάρντ, στὸ μέσον ὄρθιος, με πρόσωπα τῆς Ἀκολουθίας τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα ἐκουσίως παρέμειναν πλησίον τῶν Βασιλομαρτύρων καὶ συνεμαρτύρησαν. Τομπόσκ, Σεπτέμβριος 1917.

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ἐπίσης σημαντικό βιβλίο ἐξεδόθη τὸ 1975 ἀπὸ τὸν Τρούϊν (J.C. Trewin) με τίτλο: «Ὁ Οἶκος τοῦ Εἰδικοῦ Προορισμοῦ» (*The House of Special Purpose*, Stein & Day Publishers, N.Y. 1975).

Ἡ σημασία του εἶναι ἐξαιρετική γιὰ τὸν ἐξῆς λόγο. Ὁ Ἄγγλος Κάρολος Σύδνεϋ Γκίμπς (Charles Sydney Gibbs) διετέλεσε ἀπὸ τοῦ 1908 διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης τῶν Μεγάλων Δουκισσῶν καὶ τοῦ Διαδόχου τῆς Τσαρικῆς Οἰκογενείας. Ἔμεινε μαζί τους μέχρι τῆς ἐξορίας τους, κατὰ τὸ ἔτος 1917.

Ὁ Γκίμπς τόσο πολὺ συγκινήθηκε ἀπὸ τὸν βίο καὶ τὸ μαρτύριο τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὥστε τὸ 1934 ἔγινε Ὁρθόδοξος! Κατόπιν ἔγινε Μοναχὸς με τὸ ὄνομα Ἀλέξιος καὶ μετὰ Ἱερομόναχος με τὸ ὄνομα Νικόλαος. Τὰ δύο ὀνόματα, Ἀλέξιος καὶ Νικόλαος, ἔλαβε πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Τσάρου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος (Κάρολος Γκίμπς), ἐργάσθηκε ἱεραποστολικῶς καὶ ἴδρυσε διάφορες Ἐνορίες στὴν Ἀγγλία.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ, τὸν ὁποῖο ἱδρυσε στὴν Ὁξφόρδη, εἶχε συγκεντρώσει ὅλα τὰ ἀναμνηστικὰ ἀντικείμενα τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Μεταξὺ αὐτῶν, ἐπειδὴ ὁ π. Νικόλαος ἦταν ἐρασιτέχνης φωτογράφος, ὑπῆρχαν πολλὲς καὶ συγκινητικὲς φωτογραφίαι τῆς Μαρτυρικῆς Οἰκογενείας.

Αὐτὸς ὁ Ναὸς ὑπάρχει ἀκόμη μέχρι σήμερα, μὲ συγκεντρωμένο ἐκεῖ ὅλο τὸ πολύτιμο ὑλικὸ τῶν ἀναμνηστικῶν αὐτῶν τοῦ εὐλογημένου π. Νικολάου, τὸ δὲ βιβλίον τοῦ Τρούϊν «*Ὁ Οἶκος τοῦ Εἰδικοῦ Προορισμοῦ*» περιέχει ἀκριβῶς ὅλες αὐτὲς τὶς πολύτιμες μαρτυρίες τοῦ Κ. Γκίμψ.

Ὁ Κάρλος Σύδνεϋ Γκίμψ, ὀλίγον πρὸ τῆς μεταβάσεώς του στὴν Ρωσία καὶ ὡς Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος στὴν Ἀγγλία.

* * *

ΠΟΙΟΙ λοιπὸν εἶναι ἀξιοπιστώτεροι στὶς ἱστορικές τους μαρτυρίες: ἐκεῖνοι ποὺ ἔζησαν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ζωὴ τῆς μαρτυρικῆς Τσαρρικῆς Οἰκογενείας καὶ μᾶς παρέδωσαν ἔργα, τὰ ὁποῖα θυμίζουν Βίους Ἁγίων καὶ ὑπέστησαν τοιαύτην ἀλλοίωσι ἀπὸ τὴν ἀγία βιοτῆ τῶν Βασιλομαρτύρων, ὥστε νὰ γίνουν καὶ Ὁρθόδοξοι, ἢ οἱ παλαιοὶ καὶ σύγχρονοι Ἁγιομάχοι;

(Ἔπεται τὸ Μέρος Ζ')